

rallelt med Statsbanen, og vil kun tjene til, at den Indtægt, som det paagældende Stykke Statsbane ellers skulde have af Person- og Godstrafiken Nordvest for Varde, berøves Statsbanerne. Jeg tror ikke, at der er noget Sted i det ganske Land, hvor der findes noget, der er i nogen Maade tilsvarende. Særlig her i Landstinget pleje vi i vore Jærnbaneovervejelser at gaa ud fra — en Betragtning, jeg ogsaa deler — at man ikke maa forurette Byerne, ja, at man hverken maa forurette By eller Land. I et andet Forslag, som ikke i og for sig foreligger som Lovforslag endnu, men som er fremkommet fra den jydsk Jærnbanekommission, er der jo Tale om en Statsbane fra Langaa over Silkeborg og ned til Bramminge. Denne Statsbane løber flere Mil Nordvest for de østjydske Byer. Ikke destomindre holder man paa, for ikke at skade disse østjydske Byer og berøve dem deres Opland, at det vil være nødvendigt at anlægge private Baner samtidig. Det gør man af Hensyn til Byerne og deres Opland. Men der er enkelte — jeg haaber ogsaa kun enkelte, jeg haaber ikke, det er muligt, at der vil findes ret mange Medlemmer her i Tinget, som ville forsvare det — der ville gennemføre, eller rettere forsøge paa at gennemføre — for gennemføres kan den ikke — en Bane, som skærer umiddelbart forbi en Købstad, og for en Del berøver den dens Opland. Men det er ikke blot det; hvad der er det væsentlige, er dette, at hverken Varde By eller Ribe Amtsraad eller de paagældende Sognekommuner, som ere interesserede i denne Historie, ville give Bidrag til en saadan Bane, og som Følge deraf er den absolut umulig. Det har vist sig nu i de Aar, der ere forløbne siden 1894, og det vil sikkert ogsaa vise herefter: Altsaa, hvis man holder paa dette Stykke Billum—Esbjerg, kunde man ligesaa godt forkaste Lovforslaget, eller sige, at hvad der er vedtaget 1894, forbydes slet og ret, det forbydes slet og ret at anlægge en Bane fra Nørre Nebel eller Nymindegab til Varde.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig paa det bedste at anbefale Lovforslaget, som er vedtaget med temmelig Enstemmighed eller i hvert Fald med stor Majoritet i det andet Ting, til Tingets Velvilje.

P. G. C. Jensen: Det Synspunkt, der forekommer mig at være afgørende ved denne Sag, er, hvad der praktisk kan føres igennem; jeg er altsaa for saa vidt enig

med det ærede Medlem, der sidst talte. Det kan jo ikke nytte noget at ville opretholde en Bane, som staar paa Loven af 8de Maj 1894, naar det er en given Sag, at denne Bane ikke kan føres igennem. Og det antager jeg er ganske klart for alle, efter de Oplysninger, som foreligge, at det vil være en Umulighed at gennemføre Banen, saaledes som den er angiven i Loven af 8de Maj 1894 — der er jo efter alt, hvad der er oplyst, siden 1894 gjort mangfoldige Forsøg derpaa, og alle disse Forsøg ere mislykkede. Naar Varde By ikke vil give noget Bidrag dertil, og naar Amtsraadet heller ikke vil give noget Bidrag, antager jeg ikke, det er muligt at føre denne Bane igennem. Naar det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) slog paa, at man her ved dette Lovforslag krænker bestaaende Rettigheder, idet man jo berøver Esbjerg — det var jo egentlig Meningen — en Ret, som den har, vil jeg dog sige, at det forekommer mig at være et lidt underligt Syn paa Tingene. Jeg skal erkende, at dersom det forelaa, at Esbjerg alene eller i Forbindelse med andre Kommuner, navnlig Landkommuner, var i Stand til at præstere denne Bane og meldte sig beredt til at anlægge denne, og man saa vilde nægte den Koncessionen, saa vilde det være en Uret. Men Esbjerg By kan jo ikke gøre det, Esbjerg By har hidtil ikke vist sig i Stand dertil, og det maa vist regnes for at høre til Umulighederne, at det skulde kunne lade sig gøre, hvis hverken Amtsraadet eller Varde By vil deltage deri. Jeg ser altsaa paa Lovforslaget fra det praktiske Synspunkt, jeg finder det rimeligt, at der gøres en Forandring i Loven, som de praktiske Hensyn gøre nødvendig. Af denne Grund er jeg enig i, at denne Sidebane fra Billum til Esbjerg bortfalder.

Derimod beklager jeg ganske vist, at Lovforslaget endvidere, saaledes som det foreligger for os, gaar saa vidt, at det ogsaa bortskærer den lille Banestrækning fra Nymindegab til Nørre-Nebel. Jeg indser nemlig ikke Nødvendigheden deraf, idet jeg gaar ud fra — og tror at have Grund og Ret til at gaa ud fra — at den hele Bane fra Nymindegab til Varde er praktisk gennemførlig. Naar jeg altsaa sætter i Spidsen, at det, man bør gaa efter, er det, som er praktisk gennemførligt, indser jeg ikke, hvad Grund der er til, at man ikke skulde medtage denne Banestrimmel fra Nymindegab til Nørre-Nebel. Jeg beklager altsaa, at Folketinget har gjort denne Begrænsning foruden den anden. Det var